

பாரதியாரின் படைப்புகளில் வெளிப்படும் காலனித்துவ எதிர்ப்பு
சிந்தனைகள் - ஒரு நோக்கு

ச. டினேஸ்காந்த் அ. *

அ அரசுத்தீவு விக்னேஸ்வரா மகா வித்தியாலயம், மட்டக்களப்பு, கிழக்கு மாகாணம், இலங்கை

Anti-Colonial Thoughts Emerged in Bharathiyar's Works - A Perspective

S. Dineskanth a, *

^a Arasadithivu Vigneswara Maha Vidyalayam, Batticaloa, Eastern Province, Sri Lanka

* Corresponding Author:
sathadines@gmail.com

Received: 11-08-2021
Revised: 23-07-2022
Accepted: 28-07-2022
Published: 09-09-2022

ABSTRACT

The colonial system is one of the systems of government in the world. A "Colonial State" is a form of government developed in a non-European society that was directly subordinated to European colonial powers such as Britain, France, Holland, and Portugal. This model of government developed historically only after the sixteenth century. A colonial state is created through the means of conquering the people of a state or colony by treaty or force of arms; settling and building systems compatible with the social, political, and economic systems of the mother country; and ruling the foreign country under its authority under the sovereignty of the mother country. The colonial state represents the aspirations of the colonial state and not the aspirations of society. India, which is the superpower of South Asia, was once ruled by the colonial government and lost its autonomy. It evolved into an independent country in 1947 due to the desire for freedom of the Indian nation planted in the minds of the Indian people. Liberation from colonial rule was achieved through a moral and armed struggle by moderate and extremist activists. Mahakavi Subramania Bharathiyar was one of the prominent figures in the Indian freedom struggle against colonial rule. Bharathiyar yearned to breathe the air of freedom from childhood. He celebrated the Goddess of Freedom by putting an end to oppression and slavery. Through newspapers, songs and poetry, he inculcated anti-colonial ideas into people's minds. He made people participate in the Indian freedom struggle by inviting them to celebrate the achievement of freedom. He guided them to act bravely against the tyrannical rule of the colonial government and not to live like ordinary people. Due to Bharathiyar's activities, people started mobilising against the colonial government. It is a matter of pride that Bharathi also played a part in conjuring up the dream of an independent India and spreading anti-colonial ideas.

Keywords: Bharathiyar, Colonial System, Slavery, Bharathiyar Activities

முன்னுரை

பாரததேசம் என அறியப்படும் இந்தியப் பெருநிலப்பரப்பானது வரலாற்றுக் காலம்தொட்டே பல்வேறு படையெடுப்புக்களுக்கும், ஆக்கிரமிப்புக்களுக்கும் உட்பட்டு வந்துள்ளது. பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பிளவுபட்டிருந்த இந்தியாவை இவ் ஆக்கிரமிப்புக்காரர்களால் முற்று முழுதாகக் கைப்பற்ற முடியவில்லை. பதினாறாம் நூற்றாண்டளவில் ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட விஞ்ஞான தொழிநுட்ப மறுமலர்ச்சி காரணமாக பிற தேசங்களை நோக்கியதாக ஐரோப்பியரின் பார்வை விரியலாயிற்று.

நாடுகாண் பயணங்கள் என்ற போர்வையிலே அவர்கள் புதிய பிரதேசங்களை நோக்கி பயணிக்கத் தொடங்கினர். கப்பல்கட்டும் தொழிநுட்பத்தில் தேறிய வளர்ச்சி கண்டிருந்தமை மற்றும் ஐரோப்பியர்களால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட உலக வரைபடம் என்பற்றின் ஆதாரத்தோடும், நவீன ஆயுதங்களோடும் ஆரம்பமான கடற்பயணம் ஆசியாவிலே இந்தியக் கடற்கரையிலே கரையிறங்கியும் தொடர்ந்தது. போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், பிரான்ஸியர் என்ற ஐரோப்பியர்கள் கீழைத்தேசங்களையும், இந்தியாவையும் ஆக்கிரமித்திருந்தவேளை ஆங்கிலேயர்கள் என அழைக்கப்படும் பிரித்தானியர் வணிக நோக்கோடு கீழைத்தேசத்திலே கால்பதிக்கத் தொடங்கினர். பின்னர் கீழைத்தேச நாடுகளிலிருந்து வேற்று நாட்டவரை விரட்டியடித்து அல்லது ஒப்பந்தங்கள் செய்து வலுவான ஒரிடத்தைப் பிடிக்கத் தொடங்கினர். வளங்களும், கலைகளும் நிறைந்த இந்தியாவையும் பிரித்தானிய முடிக்குடிய தேசமாக மாற்றிக் கொண்டனர். அதனால் இந்தியா ஒரு காலனித்துவ நாடாக மாறியது. காலப்போக்கிலே பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அடக்குமுறைகளைப் பயன்படுத்தி இந்திய மக்களை அடிமைகளாகப் பார்க்கத் தொடங்கினர். ஆங்காங்கே புரட்சிகள், கலகங்கள் தோன்றின. அவை காலனித்துவவாத அரசால் ஆயுதமுனையில் அடக்கப்பட்டன. போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட பல தலைவர்கள் கொல்லப்பட்டனர், பலர் சிறைவைக்கப்பட்டனர், சிலர் நாடுகடத்தப்பட்டனர். மக்கள் பயமுற்று அடங்கிக்கிடந்த வேளையிலும் தைரியத்துடன் சுதந்திர வீரர்கள் இந்திய சுதந்திரத்தை விரும்பி பிரித்தானியரை வெளியேற்றப் போராடிக் கொண்டேயிருந்தனர். அத்தகு ஒரு செயற்றிறன்மிகு தன்னம்பிக்கையும், பத்திரகாளியின் அனுக்கிரகமும் பெற்ற ஒருவனாக போராட்ட களத்தில் குதித்தவரே 'முண்டாசுக்கவி' என பெயர்பெற்ற எட்டயபுரத்து மகன் சுப்பிரமணியப் பாரதியார். சுப்பிரமணியப் பாரதியார் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களை விரட்டுவதிலும், சுதந்திரக் காற்றை சுவாசிப்பதிலும் காட்டிய ஈடுபாடும், இந்திய மக்களை போராட்ட வீரர்களாக மாற்றிய விதமும் ஆச்சரியம் மிக்கது.

காலனித்துவ அரசும் அடக்குமுறையும்

பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஒல்லாந்து, போர்த்துக்கல் போன்ற ஐரோப்பிய காலனித்துவ அதிகாரங்களுக்கு நேரடியாக கீழ்நிலைப்படுத்தப்பட்டிருந்த ஐரோப்பா அல்லாத சமூகத்தில் விருத்தியடைந்த அரசு மாதிரியே 'காலனித்துவ அரசு' என்பதன் மூலம் அறியப்படுகின்றது. இந்த அரசு மாதிரி வரலாற்று ரீதியாக பதினாறாம் நூற்றாண்டின் பின்னரே வளர்ச்சியடைந்தது. காலனித்துவ அரசானது இரண்டு வழிமுறைகளினூடாகத் தோற்றம் பெறுகின்றது. ஏதாவது அரசொன்றின் மக்கள் புதிய நாடொன்றை வசப்படுத்தி, குடியேறி தம் தாய் நாட்டின் சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார முறைகளோடு இசைவான அமைப்புக்களைக் கட்டியெழுப்பிக்கொண்டு, தாய் நாட்டின் இறைமைக்கு உட்பட்டு அந்த புதிய தேசத்தினை கொண்டு நடத்துவதாகும். மற்றையது முன்னர் குடியேற்றமாகக் காணப்பட்ட பிரதேசத்தினைப் பலமான அரசொன்றினால் உடன்படிக்கை அல்லது ஆயுத பலத்தினால் ஈர்த்துக்கொண்டு, தமது அதிகார பலத்தின்கீழ் ஆட்சி செய்தலாகும். இவ்விதத்தில் இந்தியாவின் காலனித்துவமானது இரண்டாவது வகையைச் சார்ந்ததாகும் (Yogaraja, 2020).

காலனித்துவ ஆட்சியின் நிலவுகைக்கு யுத்த செயற்பாடுகள் முக்கியமானதென்பதால் காலனித்துவ அரசுகள் இராணுவ அரசுகளாகவே விருத்தி அடைந்தன. தேசிய சமூகத்தில் ஏற்பட்ட புரட்சி மற்றும் எதிர்ப்புகளைத் தடுப்பதற்கும், தமது நலன்களை அடைந்து கொள்வதற்கும் காலனித்துவ அரசுகள் யுத்த சக்திகளையும், ஆயுதப்படைகளையும் தொடர்ந்தும் பேணின. சுதேசிகள் தொடர்பாக காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள் கவனம் செலுத்துவதில்லை. காலனித்துவ அரசினுடைய ஒரே நோக்கம் தாம் கைப்பற்றியிருக்கும் நாட்டிலிருந்து தாய்நாட்டிற்கு அதிகளவில் செல்வத்தைச் சேர்ப்பதும், தன்னுடைய சந்தையாக காலனித்துவ நாட்டைப் பயன்படுத்துவதுமாகும். சுருங்கக்கூறின் இலாபம் ஒன்றே காலனித்துவ அரசின் நோக்கமாகும். காலனித்துவவாத நாட்டில் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்கள் பிற இடங்களிலே உற்பத்தி செய்ய முடியாது. காலனித்துவ அரசானது ஜனநாயக அரசாகவும் செயற்படாது. அரசாங்கமானது காலனித்துவ சமூகத்தின் அபிலாசைகளையன்றி, காலனித்துவவாத அரசின் அபிலாசைகளையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும். காலனித்துவவாத அரசின் தேவைகளுக்காக பலாத்காரத்தைத் தொடர்ந்தும் பயன்படுத்தல் காலனித்துவ அரசின் விசேட பண்பாகும். இதனால் காலனித்துவ நாட்டில் குறைந்தபட்ச வெளிப்படைத்தன்மையே காணப்படும். உள்ளூர் மக்களின்

உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் என்பன ஒடுக்கப்பட்டிருப்பதோடு, அவர்களது அரசியல் செயற்பாடுகளும் முடக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்விடமையத்தனத்தை எதிர்த்தும், காலனித்துவத்திலிருந்து விடுபட்டு சுயாட்சியை விரும்பியும் பல்வேறு தேச விடுதலை வீரர்கள் புறப்பட்டனர். இவர்களுள் முக்கியமானவர் கவிஞானம் நிறையப்பெற்ற மகாகவி என பெயர்பெற்ற சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

பாரதி என்ற சுதந்திர வீரன்

கல்வியும், கலையும் நிறைந்து விளங்கும் தமிழ்நாட்டின் எட்டயபுரத்திலே சின்னசாமி ஐயருக்கும் இலக்குமி அம்மையாருக்கும் அவதரித்த மகனே பாரதியாராவார். 1882ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் பதினொராம் திகதி மண்ணில் தன் குரலைப் பதிக்கின்றது அக்குழந்தை. சுப்பிரமணியம் என பெயர்த்துட்டப்பட இக்குழந்தை சிறுவயதிலேயே கலைவாணியின் அனுக்கிரகம் பெற்றான். கவிமழை பொழிந்தான். எட்டயபுரத்து அவைக்களத்தில் பதினொரு வயதிலே அவையோரை, தமிழறிஞர்களை வியக்கவைத்து பாரதி எனும் பட்டத்தைச் சூடிக்கொண்டான். பதினான்கு வயதிலே திருமணம் செய்து கொண்ட பாரதி பல்வேறு இடர்கள் வந்தபோதும் தமிழின் மீதும், தாய்நாட்டின் சுதந்திரத்தின் மீதும் அயாராத பற்றுறுதி கொண்டு வாழ்ந்து, 1921ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் பதினொராம் திகதி இறையடி சேர்ந்தார் (சுப்பிரமணியம், 1980). நிலையற்ற வாழ்விலே சிறிதுகாலம் நிலைத்திருந்த பாரதி 'நான் வீழ்வேனென்று நினைத்தாயோ' என்ற தன் வசனத்திற்கேற்றாற்போல் தனித்துவ வழிநடந்து தன் இனத்திற்காக வாழ்ந்தான். ஆதலால் காலம் கடந்தும் தன் படைப்புக்கள் மூலம் வாழ்ந்து கொண்டுவருகிறார். பாரதியின் படைப்புக்களில் வெளிப்பட்டு நிற்கும் பிரதான பேசுபொருள் காலனித்துவ எதிர்ப்பும், தேசிய விடுதலையுமாகும். அதற்காக தன்னை பலமாக தயார்படுத்தி போராடினார் பாரதியார்.

பாரதியின் காலனித்துவத்திற்கெதிரான சிந்தனைகள்

'சொல்லடி சிவசக்தி - எனைச்

சுடர்மிகும் அறிவுடன் ஏன் படைத்துவிட்டாய்.

வல்லமை தாராயோ - இந்த

மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே?

காலனித்துவ ஆட்சியை இந்தியாவிலிருந்து விரட்ட எத்தனை அவாக் கொண்டிருந்தாரென்று இவ்வரிகளே பறைசாற்றுகின்றன (Bharathiyar, 1992). தன்னை சிந்திக்கத்தெரிந்த அறிவோடு படைத்து விட்டாய், ஆதலால் என்னால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே வல்லமை தந்துவிடு தேவி மாநிலத்தை சுதந்திரத்தோடும், பயனுறுதியோடும் வாழவைப்பதற்று என்று சக்திக்கு விண்ணப்பம் செய்கிறார். அப்படி இல்லையாயின் தன் மூச்சை நிறுத்திவிடு எனவும் விண்ணப்பிக்கின்றார். தான் ஒரு சுதந்திரப் போராட்ட வீரனாகத்தான் விளங்கப்போகிறேன் என்பதை பாரதி தெரிவிக்கின்றார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலங்களில் இந்திய தேசிய விடுதலையும், சுதந்திர வேட்கையும் வலுப்பெற்றிருந்த வேளையிலே பாரதியாரின் படைப்புக்கள் போராட்ட வீரர்களுக்கு உத்வேகத்தையும் ஆர்வத்தையும் தூண்டுவதாக அமைந்திருந்தது. பாரதியாரின் படைப்புக்களால் பலரும் போராட்டத்தில் இணைந்தனர். குறிப்பாக தமிழ்நாட்டிலே மக்களை காலனித்துவ கட்டுக்களிலிருந்து விடுபட்டு சுதந்திரக் காற்றை சுவாசிக்க மக்களைப் போராட்டக் களத்திற்கு வரவழைத்து சுதேசிய எண்ணத்தை விதைத்தவர் பாரதி என்றால் மிகையல்ல. கவிதை, கட்டுரை, பத்திரிகை, சிறுகதை என்ற பல்வேறு வகையான எழுத்து வடிவங்களிலும், செயற்பாட்டு ரீதியான பொதுக்கூட்டங்கள் மற்றும் சுதந்திரம் வேண்டிய அமைப்புக்களில் போராட்டக்காரராக தன்னை இணைத்துக் கொண்டும் காலனித்துவ ஆட்சியில் இருந்து விடுதலை வேண்டிச் செயற்பட்ட ஒருவராக பாரதியார் காணப்படுகின்றார்.

'யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் எங்கும் காணோம்' (தமிழ்) இவ்வாறு தமிழ் மீது தீராத பற்றுக்கொண்ட பாரதி தன்மீதும் அதீத நம்பிக்கை கொண்டவர். போர்வீரனுக்கு தன்மீது நம்பிக்கை இருந்தால்தானே களத்திலே பயமின்றி போரிட முடியும். அதேபோல்தான் பாரதியென்ற

வீரனும் தன்னில் தளராத தன்னம்பிக்கையுடனே இந்திய சுதந்திரக் களத்தில் குதித்தான். பாரதியின் பாடல்கள் விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களின் போர்க்குரலாய் ஒலித்தது. 'தேசிய கீதங்கள்' என்ற தலைப்பிலே வெளிவந்த சுதந்திரப் பாடல்களிலே முதலாவதாக அமைகின்ற பாடலே சகலருக்கும் தன் நாட்டின் மீது பற்றுவர வைக்கும்ளவிற்கு வலுமிக்கது. மந்திரம் மிக்கது. உயிரின் மறு ஓசை அது.

'வந்தே மாதரம் என்போம் - எங்கள்

மாநிலத் தாயை வணங்குதும் என்போம்'

எனத் தொடங்கிய பாரதியின் தேசிய பாடல்களில் அதிகமாக வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரமென்று பயன்படுத்தப்படுகின்றது (Bharathiyar, 1992). இதன் மூலமாக ஒரு புது உத்வேகத்தை உடம்பினுள் பாய்ச்சுகின்றவனாக பாரதி விளங்குகின்றான்.

'ஆயிரம் உண்டிங்கு சாதி - எனில்

அன்னியர் வந்து புகல் என்ன நீதி

ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு - நம்மில்

ஒற்றுமை நீங்கினால் அனைவர்க்கும் தாழ்வு'

ஆயிரம் சாதிகளாக இருக்கிறோம், ஒற்றுமையில்லாமல் இருக்கின்றோம் (Bharathiyar, 1992). இதனாலே அந்நியர்கள் வந்து எமக்கு நீதி புகட்டுகின்றனர். இது நியாயமானதா? என வினா எழுப்புகின்றார். அந்நியர் என பாரதியார் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களான பிரித்தானியரைச் சாடுகின்றார். ஒன்றுபட்டு ஒற்றுமையுடன் போராடினால் மட்டுமே எமக்கு வாழ்வு உண்டு. இல்லையேல் அனைவர்க்கும் தாழ்வென்று பாடி ஒற்றுமையுடன் அனைவரும் சேர்ந்து அந்நியரை விரட்டியடித்து சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க அழைக்கின்றார். இப்பாடல் மூலமாக பாரதியார் காலனித்துவ அரசை எதிர்க்கும் முறையை அறிமுகப்படுத்துகின்றார். அதுதான் ஒற்றுமை. ஒற்றுமையுடன் ஆட்சியாளர்களை எதிர்க்குமாறு போர்க்கொடி தூக்குகின்றார்.

'முப்பது கோடியும் வாழ்வோம் - வீழில்

முப்பது கோடியும் வீழ்வோம்'

இவ்வாறு ஒற்றுமையின் பலத்தைப் பறைசாற்ற பாரதி ஒருவனால்தான் முடியும் என்பதை பாரதியாரின் இப்பாடல் வெளிக்காட்டுகின்றது. போராடி வெற்றி பெறுவோம். தோற்றாலும் மொத்தமாகப் போராடுவோம். எனவே போராட்டம் எங்கு முக்கியம் என்பதை சுட்டிக்காட்டும் பாரதி வெற்றி பெறினும் தோல்வி தழுவிடினும் இலாபமே என்பதைத் தெளிவாக விளக்குகின்றார் (Bharathiyar, 1992).

'மன்னும் இமயமலை யெங்கள் மலை' என மார்தட்டிய பாரதி மாவீரர்கள் நிறைந்த நாடு என பாராட்டி நாட்டு வணக்கம் பாடலிலே, 'இதை வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம் என்று வணங்கேனோ?' என்று இந்திய நாட்டின் பெருமை கூறி வாழ்த்துகிறார். பாரத நாடு, பாரத தேசம் என்ற பாடல் மூலம் பாரத நாட்டின் பெருமைகளை அள்ளிச் சொரிகிறார். தாய் நாட்டின் பெருமைகளைக் கூறி இன்று நாம் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறோம், அதனை மீட்க வாருங்கள், எவ்வாறு வாழ்வோம் என எண்ணுவோம். இப்படிப்பட்ட நாட்டின் அடிமையை உடைத்தெறிய எல்லோரையும் போராடச் செய்கிறான் பாரதியார்.

'வெள்ளிப் பனிமலையின் மீதுலாவுவோம் - அடி

மேலைக் கடல்முழுதும் கப்பல் விடுவோம்

ஆயுதம் செய்வோம் நல்ல காதிதம் செய்வோம்

பள்ளித் தலமனைத்தும் கோவில் செய்குவோம் - எங்கள்

பாரத தேசமென்று தோள் கொட்டுவோம்'

பாரத தேசம் சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை எனப்பாடி, பாரததேசத்தின் தேசியத்தை அழகாக பாரதி எடுத்துக்காட்டுகின்றார் (Bharathiyar, 1992).

'முப்பது கோடி முகமுடையாள் - உயிர்
மொய்யம்புற வொன்றுடையாள் - இவள்
செப்பு மொழி பதினெட்டுடையாள் எனிற்
சிந்தனை ஒன்றுடையாள்'

எங்கள் தாய் என்று இந்தியாவின் ஒற்றுமையை வலியுறுத்துகிறார் (Bharathiyar, 1992).

திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பாடல் பாரதியாரின் சுதந்திர வேட்கையைப் பறைசாற்றுகின்றது. ஆழ்வார் பாடிய திருப்பள்ளியெழுச்சியில் இறைவனை வணங்கினார். இங்கு பாரதியார் சுதந்திர இந்தியாவை வணங்குகிறார்.

'புள்ளினம் ஆர்த்தன ஆர்த்தன முரசம்
பொங்கியது எங்கும் சுதந்திர நாதம்
மதலையர் எழுப்பவும் தாய்துயில் வாயோ?
மாநிலம் பெற்றவள் இஃதுண ராயோ?'

திருப்பள்ளியெழுச்சி என்ற பாடல் அனைவரும் இணைந்து பாரத தாயைத் துதிக்கின்ற வேளையிலே 'தாயே நீ எழுந்து சுதந்திரம் அருள்வாய். துயில் நீங்கி நீ எழு!' என பாரதத் தாயை விழிக்கின்றார் (Bharathiyar, 1992). இதனுடாக பாரதி காலனித்துவத்திலிருந்து விடுபட்டு சுதந்திரம் காண அனைவரும் ஒன்றாகி வேண்டினால் தாய் கண்திறப்பாள். எனவே அனைவரும் ஒன்றாக வேண்டும் என்கிறார்.

'நெஞ்சு பொறுக்கு திலையே - இந்த
நிலைகெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால்
அஞ்சி யஞ்சிச் சாவார் - இவர்
அஞ்ஞாத பொருளில்லை அவனியிலே'

இப்பாடலினுடாக காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களுக்கு கட்டுப்பட்டு பயத்துடன் வாழும் இந்த மக்களைக் கண்டால் நெஞ்சம் பொறுக்குதில்லை என்கிறார் (Bharathiyar, 1992). அஞ்சிப் பயந்து வாழ்ந்தென்ன பயன். எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். அதனையே பாரதியும் விரும்பினான்.

'சிப்பாயைக் கண்டு அஞ்சுவார் - ஊர்ச்
சேவகன் வருதல்கண்டு மனம்பதைப்பார்
துப்பாக்கி கொண்டு ஒருவன் - வெகு
தூரத்தில் வரகண்டு வீட்டிலொளிவார்
நண்ணிய பெருங்கலைகள் - பத்து
நாலாயிரம் கோடி நயந்துநின்ற
புண்ணிய நாட்டினிலே - இவர்
பொறியற்ற விலங்குகள்போல வாழ்வார்'

அடிமையுடன் வாழும் மக்களைப் பொறியற்ற விலங்குகள் என்கிறார் (Bharathiyar, 1992). கலையும், வீரமும் நிறைந்த நாட்டிலே பிறந்து துப்பாக்கிக்கும், சேவகனுக்கும் பயந்து வாழ்தல் ஒரு வாழ்க்கையா? எதிர்த்து நின்று நெஞ்சுறுதியோடு போராடுவபனே சிறந்த மனிதன். காலனித்துவத்தின் துப்பாக்கிகளுக்குப் பயப்படாமல் தமது நாட்டிலே சுதந்திரத்துடன் வாழ அழைக்கிறார்.

காலனித்துவ ஆட்சியில் இந்தியாவில் ஒன்றிணைந்த ஆட்சி நடாத்தப்படாமையால் தேசிய ரீதியான சட்டம் நடைமுறையில் இருந்தது குறைவே. வரி வசூல் மட்டுமே ஒழுங்காய் நடைபெற்றது. அதனை இராணுவ பலத்தோடு மேற்கொண்டார்கள். தனியார் முதலீடுகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டும், வீடுகள், கோயில்கள், அரண்மனைகள் என்பவற்றைக் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள் கொள்ளையடித்தனர். அதன் வாயிலாக ஐரோப்பிய வர்த்தகர்களும், ஆட்சியாளர்களும் பெரும் செல்வந்தர்களானார்கள். இது தொடர்பாக ஆராய்ந்து சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த அரசு விசாரணை ஆணைக்குழுக்களை அமைத்தாலும் இறுதியில் அறிக்கை வெளிவராமல் தடைசெய்யப்பட்டது. இதனை பாரதி எதிர்க்கிறார்.

'பொழுதெல்லாம் எங்கள் செல்வம்

கொள்ளை கொண்டு போகவோ நாங்கள்

சாகவோ, அழுது கொண்டிருப்போமோ?

நாங்கள் ஆண் பிள்ளைகள் அல்லவோ?

என்று காலனித்துவ கொள்ளைகளை எதிர்த்தவர் (Bharathiyar, 1992). 'போகின்ற பாரதமும் வருகின்ற பாரதமும்' என்ற பாடல் தெட்டத் தெளிவாக நாட்டு மக்கள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என பறைசாற்றுகின்றது.

'இன்று பார தத்திடை நாய்போல

ஏற்ற மின்றி வாழுவாய் போ போ போ'

இப்படியானவர்கள் இந்நாட்டைவிட்டு போங்கள் என்ற பாரதி போகின்ற பாரதமும் வருகின்ற பாரதமும் என்ற பாடலிலே,

'ஒளிபடைத்த கண்ணினாய் வா வா வா

உறுதி கொண்ட நெஞ்சினாய் வா வா வா

களிபடைத்த மொழியினாய் வா வா வா

கடுமை கொண்ட தோளினாய் வா வா வா'

இங்கு போராடத் தயாரான ஒரு வீரனாகவே வா என்கிறார். அவர்களே இந்தியாவிற்கு தேவையானவர்கள் என அழைக்கின்றார். வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்களை விரட்ட மக்களை உறுதியுடன் அணிதிரள அழைப்பு விடுக்கிறார் (Bharathiyar, 1992).

சுதந்திரம் என்ற பாடற்தொகுதி காலனித்துவத்திற்கு எதிரான விதைகளை வீசியதிலே முக்கியமானது.

'வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றார் பின்னர்

வேறொன்று கொள்வாரோ?'

சுதந்திரத்தை வேண்டிய பிறகு அதை அடைவதே ஒரே வழி. அதன் பிறகு பிறகு வேறு தேவைகள் தோன்றலாமா? என வினவுகிறார் (Bharathiyar, 1992).

'மேலோர்கள் வெஞ்சிறையில் வீழ்ந்து கிடப்பதுவும்

நூலோர்கள் செக்கடியில் நோவுவதுங் காண்கிலையோ?

இன்ப சுதந்திரம்நின் இன்னருளாற் பெற்றதன்றோ?

அன்பற்ற மாக்கள் அதைப்பறித்தாற் காவாயோ?'

'என்று தணியும் இந்தச் சுதந்திர தாகம்?

என்று மடியும் எங்கள் அடிமையின் மோகம்?

என்றெம தன்னைகை விலங்குகள் போகும்?’

பாரத சுதந்திரத்தின் தாகம் தீர பாடிய பாரதி சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம் ஆடுவோம் பள்ளு என கற்பனையில் சமாதானம் கொள்கிறார். போராட்ட வீரன் தன்னைச் சமாதானம் கொள்ளச் செய்கிறார் (Bharathiyar, 1992). அந்தச் சமாதானம் ஏனையோருக்கு நிச்சயம் உற்சாகம் ஊட்டும் அருமருந்தாக மாறுகின்றது.

‘ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே

ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோமென்று

எங்கும் சுதந்திரம் என்பதே பேச்சு - நாம்

எல்லோரும் சமமென்பது உறுதியாச்சு

நாமிருக்கும் நாடு நமதுஎன்ப தறிந்தோம் - இது

நமக்கே உரிமையாம் என்பதறிந்தோம் - இந்தப்

பூமியில் எவர்க்கும்இனி அடிமை செய்யோம்’

சுதந்திரம் அடைந்தால் என்னவெல்லாம் நடக்கும் என விபரிக்கின்றார் (Bharathiyar, 1992). இப்போதிருக்கும் நாடு நமக்குரியதாயில்லை. அந்நியர்களின் நாடாக உள்ளது. அடக்குமுறையாளர்களை விரட்ட வேண்டும் அப்போதுதான் சுதந்திரம் கிடைக்கும். நாம் சமமென்ற சிந்தனை பெறலாம். அடிமை முறையை இல்லாது செய்யலாம். இதற்காக மக்களைக் காலனித்துவ அரசிற்கெதிராக கிளர்ந்தெழ தூண்டுகின்றான் பாரதி. அடிமைத் தொழில் செய்யும் மக்களைச் சாடுகின்றார். சிலர் அற்ப சலுகைகளுக்காக காலனித்துவ அரசின் கட்டுப்பாடுகளை ஏற்று அவர்களுக்கு ஊதியம் பார்த்து வந்தனர். அவர்களை எதிர்க்கிறான் பாரதி.

‘தொண்டு செய்யும் அடிமை! - உனக்கு

சுதந்திர நினைவேதடா?’

அடிமைகளை நோக்கி பலமான கேள்வியைக் கேட்கின்றார் (Bharathiyar, 1992). சுதந்திர சிந்தனையில்லாமல் நீ அற்ப சலுகைகளுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறாய். சலுகைகள் உன்னைப் போராட விடாமல் செய்யும் சூழ்ச்சி என காலனித்துவத்தை அகற்ற சுதேச அரசேசேவையாளர்களையும், மக்களையும் விளிக்கின்றார். தான் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றப் போராடுகிறேன். எழுதுகிறேன். அப்போது வெள்ளைக்காரத்துரை தன்னைப் பயமுறுத்துவதாகவும் பாடல் இயற்றுகின்றார். அதன் மூலம் பாரதியார் மேற்கொண்ட ஆதிபத்திய அரசிற்கெதிராக எதிர்ப்பு எத்தகையது என தெளிவாக தெரிகின்றது.

‘நாட்டி லெங்கும் சுதந்திர வாஞ்சையை

நாட்டினாய், கனல் மூட்டினாய்,

வாட்டி யுன்னை மடக்கிச் சிறைக்குள்ளே

மாட்டுவேன்: - வலி காட்டுவேன்’

எந்தளவிற்கு பாரதியாரின் செயற்பாடு அந்நிய அரசிற்கெதிராக இருந்திருக்கின்றதென்பதையே இப்பாடல் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது (Bharathiyar, 1992).

பெண்ணடிமைத்தனத்தை எதிர்த்த பாரதி பெண்களும் ஆண்களுக்கு சமமென்று முழங்கினார். சுதந்திர போராட்டத்திலே பெண்களும் பங்குகொள்ள வலியுறுத்தியவர். பெண்ணானவள் வீரம் மிக்கவள். தாங்கு சக்தி. அதை அறியாமல் அடிமைப்படுத்தியிருக்கின்றோம். இம்மடைமைத் தனத்தை கொளுத்த பாரதி அழைப்பு விடுக்கின்றார்.

‘ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்

அறிவில் ஓங்கி இவ்வையம் தழைக்குமாம்'.

'மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம்' என வாதிட்டு தன் மனைவியுடன் தோள்மேல் தோள்போட்டு நடந்து செயற்பாட்டிலே காட்டியவன் (Bharathiyar, 1992).

இந்திய தேசத்தில் மாத்திரமல்லாது உலகத்திலே எங்கெல்லாம் அடிமைத்தனத்திற்கு எதிராக மக்கள் எழுச்சிகொள்கின்றார்களோ, போரிடுகின்றார்களோ அவர்களுடன் தோழமை கொள்கின்றார். தன் படைப்பாற்றல் திறன்கொண்டு வாழ்த்துகின்றார். அதனை வேறுவகையில் கூறுவதாயின் பிற இடங்களில் நடைபெறும் சுதந்திரத்திற்காக போராட்டங்களை, செயற்பாடுகளை வாழ்த்திப் பாடுவதன் மூலமாக தன் நாட்டு மக்களுக்கு சுதந்திரப் பாய்ச்சல் ஏற்படும் என நம்பியிருக்கலாம். இரஷ்யாவிலே ஏற்பட்ட புரட்சியை அழகாக தன் படைப்பிலே வெளிப்படுத்துகின்றார் மகாகவி.

'மாகாளி பராசக்தி உருசி நாட்

டினிற்கடைக்கண் வைத்தாள், அங்கே

ஆகாவென் றெழுந்ததுபார் யுகப்புரட்சி,

கொடுங்கோலான் அலறி வீழ்ந்தான்.'

கொடுங்கோன்மை புரிந்த மன்னனை மக்கள் புரட்சி செய்து வெற்றி கண்டுள்ளனர். ஆகவே புரட்சியொன்றின் ஊடாக கட்டுப்பாடுகளையும் அடிமைத்தனத்தையும் உடைத்தெறியலாம் என்று பாரத மக்களிடம் இரஷ்ய வெற்றியைக் கொண்டு சேர்க்கிறார் (Bharathiyar, 1992). அதே பாட்டில்

'குடியரசென்று

உலகறியக் கூறி விட்டார்

அடிமைக்குத் தளையில்லை யாருமிப்போது

அடிமையில்லை அறிக என்றார்'

இரஷ்ய நாட்டிலே நிகழ்ந்த போராட்டத்தின் வாயிலாக தம்மை குடியரசாக இவ்வுலகிற்கு அறியப்படுத்தியுள்ளனர் (Bharathiyar, 1992). குடியரசு என்பது நாட்டு மக்களின் விருப்பத்தின் பெயரில் மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மூலமாக நடைபெறும் ஆட்சியாகும். இவ்வாட்சியிலே எவரும் அடிமைகள் இல்லை. எல்லோரும் சமமானவர்கள் சுதந்திரமானவர்கள். இதுதான் உண்மையான ஆட்சி என வியந்து சொல்கிறார். இந்தியாவிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பது அடிமைத்தனமான ஆட்சி. எனவே மக்கள் இந்த அடிமைத்தனமான காலனித்துவத்திலிந்து விடுபட்டு சுதந்திரத்தைப் பெற்று, பிரித்தானியர் எம்மை ஆளாமல் எங்களை நாங்களே ஆளுகின்ற குடியரசிற்காக போராட அழைக்கின்றார் என்பது தெரிகின்றது. இரஷ்ய போராட்டத்தை இந்தியா என்ற தனது பத்திரிகை வாயிலாகவும், கட்டுரைகள் மூலம் தொடர்ந்தும் ஆதரவளித்து பாராட்டி வந்திருந்தார். இவை கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுபட்டு சுதந்திரத்துடன் வாழவிரும்பியை எடுத்தியம்புகின்றது.

பெல்ஜியம் நாட்டிற்கு வாழ்த்து என்ற பாடல் மூலமாக உரிமைக்காகப் போராட வேண்டும் என்று பறைசாற்றுகின்றார். பிற நாடு முன்பு கைகட்டி நிற்பது அவமானம். அவ்வமானத்தை துடைக்க போரிட்ட இத்தாலி நாட்டு மாவீரன் மாஜினியை பாராட்டவும் பாரதி பின்நிற்கவில்லை. இவ்வாறாக உலகத்திலே எங்கெல்லாம் அடிமைத்தனத்திற்கும், உரிமை மறுப்பிற்குமான போராட்டங்கள், கிளர்ச்சிகள் தோன்றுகின்றதோ அங்கெல்லாம் பாரதி நிற்கின்றார். அவர்கள் வெற்றியை தன் வெற்றியாக கொண்டாடி மகிழ்கிறான். தன் நாட்டிற்கும் அத்தகைய வெற்றி தேவை என்பதே பாரதியின் அவா. இதனாலேதான் இந்திய சுதந்திரத்திற்கு முன்னரே தாம் சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோம் என்றெண்ணி சுதந்திரப்பள்ளி பாடி மகிழ்ந்தான் போலும்.

காலனித்துவ அரசுக்கெதிரான தனது வெளிப்பாடுகளை பாரதி தேசிய வீரர்களைப் பாடியும் அவர்கள் செயற்பாடுகளை பத்திரிகையில் உணர்ச்சி பொங்க வெளியிட்டும் வந்தார். இந்தியாவிலே காலனித்துவ ஆட்சி நீங்கி இந்தியர்களே ஆளுகின்ற சுயாட்சி தேவை என்பதற்காக பல்வேறு

இந்தியர்கள் போராட்டக் களத்திலே குதித்திருந்தார்கள். இத்தகு போராட்டக்காரர்களை பாரதி தன்னுடைய நண்பர்களாகக் கருதினார். அவர்கள் பற்றி பல்வேறு வீரப் பாடல்களை வடித்திருக்கின்றார்.

பாரதி தேசிய விடுதலையிலே முக்கியமானவர்களாகக் கருதியவர்களிலே பால கங்காதர திலகர் முக்கியமானவர். பிரித்தானியாவை வெளியேற்றுவதிலே தீவிரவாதப் போக்கையுடைய பாரதியார் தன்னைப்போன்று தீவிரவாதப் போக்கையுடைய திலகரைப் பின்பற்றியவர். அவருக்காக பிரச்சாரம் செய்தவர். அவரைப் புகழ்ந்து பாடியவர். அவர் கொள்கையிலே மாற்றம் கொள்ள அவரைப் பாரபட்சம் காட்டாது விமர்சித்தவர் பாரதி. சுதந்திர வேட்கையின் முன்பு நட்பு பெரிதல்ல என்பது பாரதியின் வாதமாக இருந்திருக்கலாம்.

மகாத்மா காந்தியை பெரிதும் நம்பியவர் பாரதியார். காந்தியடிகள் தென்னாபிரிக்காவில் இருந்து வந்து இந்திய விடுதலை போராட்டத்திலே முழுமையாக ஈடுபட்ட வேளையிலே அவர் வருகையைக் கொண்டாடியவர் பாரதியார்.

'வாழ்க நீ! எம்மான், இந்த வையத்து நாட்டிலெல்லாம்

தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி விடுதலை தவறிக்கெட்டுப்

பாழ்பட்டு நின்ற தாமோர் பாரத தேசந்தன்னை

வாழ்விக்க வந்த காந்தி மகாத்மா நீ வாழ்க, வாழ்க!'

பாரதத்தை வாழ்விக்க வந்தவராக பாரதியார் காந்தியடிகளைக் கண்டார் (Subramanian, 1995). காந்தியடிகளின் மீதுகொண்ட அன்பின் காரணமாகவும், அவரின் அரசியலீடுபாட்டின் காரணமாகவும் காந்தியால் உருவாக்கப்பட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை வாழ்த்தியவர். அதன் மூலமாக சுதந்திரம் கிடைக்கும், அடிமை ஒழியும் என நம்பியவர்.

'நெருங்கிய பயன்சேர் ஒத்துழையாமை

நெறியினால் இந்தியாவிற்கு

வருங்கதி கண்டு பகைத் தொழில் மறந்து

வையகம் வாழ்கநல் லறத்தே'

என்று ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை உயர்வாகப் பாடியதன் மூலமாக இதனை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளலாம் (Subramanian, 1995). 'தேசபக்தர் சிதம்பரம் பிள்ளை மறுமொழி' என்ற தலைப்பிலான பாடல் காலனித்துவ அரசைச் சீண்டும் பாங்கில் அமையப்பெற்றுள்ளது.

'சொந்த நாட்டிற் பிறர்க்கடிமை செய்தே

துஞ்சிட்டோம் - இனி அஞ்சிட்டோம்

எந்த நாட்டிலும் இந்த அநீதிகள்

ஏற்குமோ, - தெய்வம் பார்க்குமோ?

நாங்கள் முப்பது கோடி ஜனங்களும்

நாய்களோ? - பன்றிச் சேய்களோ?

நீங்கள் மட்டும் மனிதர்களோ? - இத்

நீதமோ? - பிடிவாதமோ?

எத்தனை வலியும், வீரமும், போராட்ட துணியும் கொண்ட வார்த்தைகள் இவை. இவற்றைக் கேட்டால் யார்தான் அடிமைத்தனத்தை எதிர்த்து போராடாமல் இருப்பர். சொந்த நாட்டு மக்களை நாய்களாக, பன்றிகளாகவே காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள் நோக்குகின்றார்கள் (Subramanian, 1995). இதை பிடிவாதத்தால் வேண்டுமென்று செய்கின்றார்கள். வீணாய் இறந்து சாகாமல் சிங்கங்களாய் நின்று

போராடுவோம். இங்கு நடக்கும் அநீதிகள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவை. எனவே இவர்கள் ஆட்சியை நீக்க வேண்டும் என்பதாகவே இப்பாடல் அமைந்து காலனித்துவ எதிர்ப்பைக் காட்டுகின்றது.

பாரதியாரின் குருவாக விளங்கியவரும், அந்நியர்களுக்கெதிராக பிரச்சாரங்களையும், போராட்டங்களையும் மேற்கொண்டு வந்தவருமாகிய கோவிந்தரைப் பற்றியும் பாரதி இலக்கியம் படைத்துள்ளான். குருவான கோவிந்தரின் சீரிய பேச்சுக்களாலும் செயலாலும் ஆயிரக்கணக்கிலே சுதந்திர தாகம் கொண்டு பல வீரர்கள் நாட்டின் பல திசைகளில் இருந்தும் அவரின் சீடராக மாறினர். காலனித்துவ ஆட்சிக்கெதிராக போர்க்கொடி தூக்கிப் புறப்பட்டவர்கள் பலர் இவரின் சீடர்கள். எனவே கோவிந்தருக்கும் சுதந்திர தேசிய விடுதலையிலே பங்குண்டு என போற்றியவர். இவ்வாறான பாடல்களால் சுதந்திர போரிலே மக்கள் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட பாரதியார் படைப்புக்கள் பெரும் தூண்டுகோலாக விளங்கியதென்பது உண்மையே.

'வானகம் அடக்க வந்திடும் பகைவர் போல

இந்நாள் படை கொணர்ந்து இன்னல் செய்கின்றார்!

ஆலயம் அழித்தலும் அருமறை பழித்தலும்

பாலரை விருந்தரைப் பசுக்களை ஒழித்தலும்

மாதர்கற் பழித்தலும் மறைவர் வேள்விக்கு

ஏதமே சூழ்வதும் இயற்றிநிற் கின்றார்!

கோத்தந்ர மங்கையர் குலங்கெடுக் கின்றார்

எண்ணில துணைவர்காள்! எமக்கிவர் கெயுங்துயர்

கண்ணியம் மறுத்தனர், ஆண்மையும் கடிந்தனர்,

பொருளினைச் சிதைத்தனர், மருளினை விதைத்தனர்'

இப்பாடல் ஒன்றே போதும் காலனித்துவ ஆட்சி எத்தகைய படுபயங்கரமானதாக இந்தியாவை பாதித்திருந்ததென்று. ஆலயத்தை அழித்து, குழந்தைகளை, அறிஞர்களை, பசுக்களைக் கொன்று, பெண் கற்பைப் பறித்து, ஆண்களை ஒடுக்கி கண்ணியமின்றி நடாத்துகின்றனர். எனவே இது கொடுங்கோலாட்சி. அவர்கள் தேசமும் வேறு, மொழியும் வேறு. எனவே அவர்கள் அந்நியர்கள். எம்மை ஆளத் தகுதியற்றவர்கள். இவ்வாட்சியை நீக்கி தமதாட்சியைக் கொண்டுவர தூயவீரர்களாகி போராடுங்கள் என்று எதிர்ப்பைக் காட்டுகின்றார் (Subramanian, 1995).

வங்காளப் பிரிவினையால் இந்தியாவிலே அதனை எதிர்த்து பல்வேறு கிளர்ச்சிகள் எழுந்தன. வங்காளத்திலே நீதிபதியாக காணப்பட்ட 'கிங்ஸ் போர்டு' என்பவர் சுதேச போராட்டத்திலே ஈடுபட்டவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை வழங்கினார். இதனை தாங்காத 'குதிராம் போஸ்' என்ற இந்திய சுதந்திரத்தை விரும்பிய பதினெட்டு வயது இளைஞன் கிங்ஸ் போர்டுவைக் கொல்ல திட்டம் தீட்டி கைக்குண்டை வீசி வெடிக்கச் செய்தான். அதில் நீதிபதி தப்பினார். பின்னர் இளைஞன் கைது செய்யப்பட்டு சிறையிலே அடைக்கப்பட்டு தூக்கிலிடப்பட்டான். இந்த வீரச் செயலைப் பாராட்டி யுகாந்தர் என்ற பத்திரிகையிலே அதன் ஆசிரியர் பூவேந்திர நாக தத்தர் பல கட்டுரைகள் எழுதினார். பொறுத்துக்கொள்ள முடியாத காலனித்துவ அரசு அவரைக் கைது செய்து சிறையிலடைத்தது. அவரின் தாயார் கண்கலங்கி நிற்காது மகனின் வீரத்தை மெச்சி மகிழ்ந்தாள் (Subramanian, 1995). இதனை பாரதி தன் படைப்பாற்றலால் வாழ்த்தத் தவறவில்லை. வீரத்தாயை துதித்தான். 'வேந்திர விஜயம்' என்ற பாடல் மூலமாக பாராட்டினார். பாஞ்சால சிங்கம் லாலாலஜபதிராய் என்பவரையும் பாராட்ட தவறவில்லை.

'தொண்டுபட்டு வாடுமென்றன் தூயபெருநாட்டில்

கொண்டுவிட்டங் கெண்ணையுடன் கொன்றாலும் இன்புறுவேன்

எத்தனை ஜென்மங்கள் இருட்சிறையிலிட்டாலும்

தந்துபுனர் பாஞ்சாலந் தனில் வைத்தால் வாடுகிலேன்'

என முடிக்கும் லாலாலஜபதிராய் புகழ்பாடும் லாஜபதியின் பிரலாபம் என்ற பாடல் மூலம் இதனை அறியலாம். இதிலே இந்திய நாட்டின் பெருமைகளையும் முன்பு வாழ்ந்த வீரர்களையும் பாடியிருப்பார் (Subramanian, 1995).

அதேபோன்று தாதாபாய் நௌரோஜி அவர்களையும், விவேகானந்தரையும், தனது நண்பரான வ.உ. சிதம்பரம் அவர்களையும் பாராட்டத் தவறவில்லை. இவ்வாறாக தேசிய அரசியல் மீட்புச் செயற்பாட்டிலே ஈடுபட்டிருந்த தலைவர்களைப் பாடி அத்தலைவர்களை மக்கள் மத்தியிலே பிரபல்யமாக்கியதோடு, தலைவர்களோடு இணைந்து தேசியத்தை மீட்கும் போராட்டத்திலே மக்களையும் பங்குகொள்ள வைத்தார் பாரதியார். இது ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களுக்கு பெரும் சவாலாகவும் மாறியது.

பத்திரிகை வாயிலான காலனித்துவ எதிர்ப்பு

பாரதியின் பரிமாணங்களிலே பத்திரிகை பிரதான இடத்தை பெறுகின்றது. பத்திரிகை வாயிலாகவே அந்நியர் எதிர்ப்பை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தார். பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிட்ட எதிர்ப்பைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமலே காலனித்துவவாத அரசு அவரைக் கைது செய்ய பிடியாணை பிறப்பித்தது. அவர் பாண்டிச்சேரிக்கு சென்று வாழ நேர்ந்தது.

சென்னையிலே சுதேசமித்திரன் பத்திரிகை மூலமாக சமூக விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்டிக்கொண்டிருந்த ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயரிடம் சேர்ந்து பத்திரிகை துறையிலே காலடியெடுத்து வைத்தார் பாரதி. 1904இல் சுதேசமித்திரன் உதவியாசிரியராகி அரசியலீடுபாடு கொண்டவராக மாறினார். தம் வாழ்நாளின் இறுதியிலும் ஆகஸ்டு 1920 முதல் செப்டம்பர் 1920 வரையும் சுதேசமித்திரனில் உதவி ஆசிரியராக பணியாற்றினார் (Subramanian, 1995). பத்திரிகைத் துறையில் இருப்பதால் பல தலைவர்களை, எழுத்தாளர்களை அறியக் கிடைத்ததோடு பல இயங்கங்களிலும் இணைந்து செயற்படச் சந்தர்ப்பமும் கிடைக்கின்றது பாரதிக்கு. சொல்லை விட செயலை விரும்பிய பாரதி 'ரெடிகல் கிளப்' என்ற சங்கத்தை தோற்றுவித்து சமூக நீதிக்குப் போராடினார். பெண் அடக்குமுறைக்கும், சாதிய அடக்குமுறைக்கும் எதிராக எழுதினார். 1905 ஏற்பட்ட வங்கக் பிரிவினையை காலனித்துவ அரசு வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற அதனை எதிர்க்க களத்தில் இறங்கினார் பாரதி (Subramanian, 1995). சுதேசமித்திரனில் கிடைத்த அனுபவமும், அரசியலிலே கண்ட முதிர்ச்சியும், போராட்ட குணமும் சொந்தமாய் ஒரு பத்திரிகை தொடங்கி மக்களை விழிப்புணர்வூட்ட எத்தனிக்கச் செய்தது. காங்கிரஸிலே பல தலைவர்களுடன் நெருக்கமானதும் இவருடைய சிந்தனையை மேலும் வலுதாக்கி இருந்தது. காங்கிரஸ் கூட்டங்களைத் தமிழ் நாட்டிலே நடாத்துவதில் முன்னின்று உழைத்தவராக பாரதி காணப்பட்டார்.

1906ஆம் ஆண்டு 'இந்தியா' என்ற தலைப்பிலே பத்திரிகையைத் தொடங்கி அதன் ஆசிரியரானார். சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற பிரான்ஸியப் புரட்சியின் தாரக மந்திரம் இப்பத்திரிகைக்கும் தாரக மந்திரமாகியது. அக்கால அரசியலைத் தெளிவாக விளக்கியது இந்தியா. பத்திரிகையின் தாரக மந்திரமே காலனித்துவவாதிகளுக்கு பேரிடியாய் அமைந்திருந்தது.

'பிரிட்டிஷைக் கெஞ்சிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனமில்லை. இந்தியர்கள் தமது நலத்தை தாமே தேடிக்கொள்ள வேண்டும்.' என்று 1906.17.11 திகதியன்று இந்தியப் பத்திரிகையிலே எழுதினார் (Subramanian, 1995). அதேவருடம் டிசம்பர் மாதம் 29ஆம் திகதிய இந்தியப் பத்திரிகையிலே 'பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்தியரை அரசாட்சி புரிவதில் மிகவும் சமர்த்தான முறைகளை அனுசரிக்கின்றார்கள். ஜனங்கள் மிஞ்சுகின்ற சமயம் கெஞ்சுவதும், கெஞ்சுகின்ற சமயம் மிஞ்சுவதும் அவர்களுடைய பரிசுத்த முறைகளாகும் அவர்களை நம்பமுடியாது' என எழுதினார் (Subramanian, 1995). மேலும் அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக விடயங்களை வெளிப்படுத்திக் கொண்டேயிருந்தார். தேசியத் தலைவர்களைப் பற்றியும் போராட்ட வீரர்களைப் பற்றியும் தொடர்ந்து பாராட்டிய அவர் அந்நிய எதிர்ப்பைப் பதிவிடத் தவறவில்லை.

'தூத்துக்குடியிலே சுதேச முயற்சிகளை மேற்கொண்டு நடத்திவரும் நம்மவர்கள் இப்போது 'சுதேசிய ஸ்டீமர் கம்பனி' ஒன்றைத் தாபிக்க இருக்கின்றனர்'. இவ்வாறு தமிழ்நாட்டிலே யாராவது புதிய தொழிற்சாலைகள் தொடங்கினால் பாராட்டினார். வ.உ. சி அவர்கள் சொந்தமாகக் கப்பல் வாங்கியதைப் பெருமைப்படுத்தி எழுதியிருந்தமையும் கவனிக்கத்தக்கதே. சமூக முன்னேற்றத்திற்கும், அரசியல் முன்னேற்றத்திற்கும் பொருளாதார ரீதியான முன்னேற்றம் அவசியமானது என்பது பாரதியாரின் எண்ணம்.

மேலும் சக்கரவர்த்தினி என்ற மகளிர் மாத இதழ், சூரியோதயம், கர்மயோகி, தர்மம் என்ற இதழ்களிலும் யங்இன்டியா என்ற ஆங்கில இதழிலும் பணியாற்றியவர் பாரதியார் (Subramanian, 1995). இந்தியா பத்திரிகை தடைசெய்யப்பட புதுவையில் இருந்து வெளிவரச் செய்து மக்களுக்கு அரசியல் விழிப்புணர்வும் சுதேச சிந்தனைகளும் வளரப் பாடுபட்டவராக பாரதியார் விளங்குகின்றார்.

காலனித்துவ எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் பாரதியின் பங்கு

வங்கப் பிரிவினையைத் தொடர்ந்து தேசிய இயக்கத்தில் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சிக்குத் தமிழகத்தை ஆற்றுப்படுத்த காரணமானவர்களில் ஒருவரும், 1906 - 1907 களில் இடம்பெற்ற அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் மகாசபைக் கூட்டங்களில் தமிழகத்துப் பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்டவனும், அனல்க்கும் எழுத்துக்களால் தமிழ் மக்களை உசுப்பி விட்டவனுமான திகழ்வன் பாரதி.

பாரதி மறைந்த பின்னர்தான் அவரது பாடல்களும், எழுத்துக்களும் தேசிய விடுதலை போராட்டத்திலே தலைவிரிக்கத் தொடங்கியது எனலாம். 'வ.உ. சிதம்பரப்பிள்ளையுடன் தண்டனை விதிக்கப்பெற்றவரும், சந்நியாசி உடையில் அரசியல் இயக்கம் நடாத்தியவருமாகிய சுப்பிரமணிய சிவா போன்ற பல தனிப்பட்ட தேச பக்தர்கள் தங்கள் தேசபக்திப் பிரச்சாரத்திற்கு பாரதி பாடல்களை ஊன்றுகோலாய்க் கொண்டு நாடெங்கும் பாரதி பாடல்களைப் பாடிப் பரப்பி வந்தனர். 1922-23 இல் தேச பக்த சமாஜத்தைச் சேர்ந்த தொண்டர்கள் பாரதி பாடல்களைப் பாடி தேசமெங்கும் பிரசங்கங்களும் நிகழ்த்தி வந்தனர். 1928 வாக்கிலே பாரதி பாடல்கள் இல்லாமல் பொதுக்கூட்டம் நடாத்த முடியாதென்ற நிலை தமிழகத்தில் இருந்தது. 1930 தமிழக உப்புச் சத்தியாக்கிரக போராட்டத்தில் பாரதியின் பாடல்கள் பெரிதும் இசைக்கப்பட்டன' இதன் வாயிலாக பாரதி தேச விடுதலையை வேண்டி எந்தளவு பாடியிருக்கின்றார் என்பது தெளிவாகும் (Sivathamby & Marx, 1995). எழுச்சியும் உணர்ச்சியும் மிகும் கவிகள் அவருடையது.

தேச பக்தியற்றோரையும் தேசபக்தி மிக்கோராகச் செய்யும் தனிச் சிறப்பு கவியரசர் பாரதிக்கே உரித்தானது. '1931ஆம் வருடத்தில் கதர் விற்பனைக்கு வீடுவீடாக நானும் சில சகோதரிகளும் செல்லுகையில், கதரை முகம்கொடுத்தும் பாராது வேற்று முகமாகப் பேசிய ஒரு பெரிய மனிதரை (பெயர் கூற விரும்பவில்லை) பாரதியாரின் 'வீர சுதந்திரம்' என்ற பாடலின் அர்த்தமும், வீரவாக்கும் கவர்ந்தது, அவருடைய மனதைத் திருப்பி, அரைமணிக்குள்ளாக ஐம்பது ரூபாய் வஸ்திரங்களை எடுக்கச் செய்த உண்மை நேரில் கண்டறிந்ததாகும்' (Sivathamby & Marx, 1995). புகழ்பெற்ற நாவலாசிரியரின் வசனங்களாக அமையும் வரிகள் போதும் பாரதியின் தேச பக்திக் கனவை நிலைநாட்ட. அதுமட்டுமன்றி அக்காலத்திலே நடந்தேறிய சகல தேசிய விடுதலை காலனித்துவ எதிர்ப்புப் போராட்டங்களிலும் பாரதியின் தேசபக்திப் பாடல்கள் ஒலித்துக் கொண்டே இருந்துள்ளது.

'1922 திருநெல்வேலி தாலுகா போர்டு பள்ளிக்கூடங்களில் பாரதி பாடல்களைச் சேர்ப்பதை பனகல அரசர் தலைமையிலான அன்றைய ஐஸ்டீஸ் கட்சி அரசாங்கம் அனுமதிக்காமை மற்றும் 1928 ஆம் ஆண்டு பாரதியின் பாடல்களுக்கு தடை விதித்ததன் மூலமாக பாரதியின் பாடல் எந்தளவிற்கு ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக மக்களுக்கானதாக இருந்திருக்கின்றது என்பது புலனாகும்' (Sivathamby & Marx, 1995). 1928 ஆம் ஆண்டு பாரதி பாடல் தடை செய்யப்பட்டமையானது பாரதியின் தேசிய விடுதலையைப் பற்றி சகலரும் அறிய வழிவகுத்திருந்தது. காலனித்துவ அரசைச் சாடி மக்களைப் போராட்டத்திற்கு அழைத்த விதம், இந்தியாவின் பெருமையைப் பறைசாற்றுகின்ற தன்மை என்பது எல்லோராலும் உணரச் சந்தர்ப்பமாகியது.

'1928ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் ஏழாந் திகதி பர்மா அரசாங்கத்தின் காவல்துறை, பாரதி பாடல்களை ராஜத் துவேஷமானவை என்றும், அவற்றை வைத்திருப்பது சட்டவிரோதம் என்றும் ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்தது. ஒரு ஸ்தல அரசு பிறப்பித்த ஓர் உத்தரவை இன்னொரு அரசு தனது அரசிதழில் வெளியிட வேண்டியதில்லையென்றாலும், பாரதி பாடல்களின் இயக்கச் செல்வாக்கைக் கண்டு ஏகாதிபத்திய அரசு செப்டம்பர் பதினோராம் திகதிய சென்னை ஜார்ஜ் கோட்டை அரசிதழில் பர்மா அரசாங்கத்தின் உத்தரவை மறுபிரசுரம் செய்தது' (Sivathamby & Marx, 1995). இதனூடாக பாரதியாரின் பாடல்களும், படைப்புக்களும் ஏகாதிபத்திய காலனித்துவ அரசிற்கு எத்தனை தடையாக இருந்திருக்கின்றதென்பது தெளிவாகின்றது. இத்தடையை அப்போது சட்டசபையிலே எதிர்த்த சத்தியமூர்த்தியின் பேச்சினூடாகவும் விளங்கலாம்.

'மீதமிருக்கும் பிரதிகளைக்கூட நீங்கள் பறிமுதல் செய்து கொள்ளலாம். இந்த நாட்டில் புனித வேதங்கள் எவ்வாறு தலைமுறை தலைமுறையாகக் கையளிக்கப்பட்டு, ஒரு வரிசை எழுதப்படாமலேயே எங்கள் மூதாதையர்களால் பேணப்பட்டதோ, அவ்வாறே பாரதி பாடல்களும் பேணப்படும். கடைசித் தமிழன் உயிரோடிருக்கும் வரை தமிழினத்தின் விலைமதிக்க முடியாத பாரதி பாடல்கள் போற்றப்படும். அரசாங்கத்தின் இந்தக் கொடுமையான நடவடிக்கையின் விளைவாக பாரதி பாடல்களை மனனம் செய்யும் ஓர் இயக்கத்தையே நாங்கள் தொடங்கப் போகிறோம் சட்ட உறுப்பினரும், உள்துறை உறுப்பினரும் எங்கெங்கு சென்றாலும் அங்கெல்லாம் பாரதி பாடல் ஒலிக்கும். இந்த வீரம் செறிந்த தேசப் பாடல்கள் அவர்களைத் தீட்டாக்கி விடுமோ என அவர் அஞ்சினார்களேயானால் காதுகளில் பஞ்சை வைத்துத்தான் அடைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவரைப் போன்று பலரும் குரல் கொடுத்தனர்' (Sivathamby & Marx, 1995). இந்து பத்திரிக்கை, காந்தியின் யங் இந்தியா உட்பட பல்வேறு பத்திரிகைகளும் இயக்கங்களும் தடையை எதிர்த்தன. இதனால் நாடு முழுவதும் பாரதியின் தேசியப் பாடல்கள் மக்களிடம் போய்ச் சேர்ந்தன. பல மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. சென்னை உயர்நீதிமன்றம் பாரதி பாடல்கள் தேசவிரோதமானவையல்ல என தீர்ப்பளிக்க கைப்பற்றப்பட்டவை திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டன. இவற்றை நோக்குகின்ற வேளையிலே பாரதியின் பாடல்கள் காலனித்துவ ஆட்சியார்களுக்கு எவ்வளவு பாதகமாக இருந்ததென்பதும், சுதேசிய போராட்டக்காரர்களுக்கு எவ்வளவு உந்துசக்தியாக இருந்திருக்கின்றதென்பதையும் அறிய முடிகின்றது. பாரதி எண்ணிய சுதந்திரம் நிறைவேற அவர் இல்லாவிடினும் அவரது படைப்பு தூணாக நின்றிருக்கின்றது என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

பாரதியார் திலகரின் பக்கம் நின்று சுதேசிய கிளர்ச்சி செய்தமை, விபின சந்திர பாலரை அழைத்து வந்து சென்னையிலே அரசியல் பிரச்சாரம் செய்தமை, மகாத்மா காந்தியின் தென்னாபிரிக்காப் போராட்டத்தை பத்திரிகையில் எழுதியமை, சிதம்பரத்துடனும், சிவத்துடனும் கடைசிவரை ஒன்றாக நின்று போராடியமை, தமிழிலே முதன்முதலில் பத்திரிகையில் கார்ட்டூன் வரைந்தமை, காங்கிரஸ் கூட்டங்களைச் சென்னையிலே முன்னின்று நடாத்தியமை மற்றும் காலனித்துவவாதத்தை எதிர்த்து முடிக்கப்பட்டதால் சிறைவாசம் சென்றமை போன்ற உயரிய செயல்களால் பாரதியார் காலனித்துவ எதிர்ப்பை எந்தளவு வெளிக்காட்டியிருந்தார் என்பது தெளிவாகும். காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களை எதிர்க்க தன் படைப்புக்கள் வாயிலாக பாரதியார் போராட்டத்தையே வலியுறுத்தியிருந்தமை தெளிவாகின்றது. அதற்காக மக்களைத் தயார்படுத்தவும் களத்திற்குக் கொண்டு வருவதுமே அவரது வேலையாக இருந்திருக்கின்றதென்பதும் புலனாகின்றது.

முடிவுரை

கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் பலர் தோன்றுகின்றார்கள், மறைகின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் எல்லோரும் நானிலத்திலே நிலைத்திருப்பதில்லை. நூறாண்டுகள் கடந்தும் நிலைத்து நிற்கும் கவிஞர்கள் சிலரே. அதில் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு தீ தான் பாரதி. பிறப்பிலிருந்தே தன்னை நிலைநிறுத்தப் போராடியவன். எவருக்கும் அஞ்சா வீரமும் கலைவாணியினதும், காளித்தாயினதும் அருள் பூரணமாக நிறையப் பெற்றவன். அதனாலேயே காளிதேவியாகிய பாராசக்தியை தெய்வமாக கொள்ளாது தனக்கான சக்தியாக, வழித்துணையாகக்

கண்டு பாடினான், முறையிட்டான். தமிழைக் காக்க தலைப்பட்டவன். தன் எழுத்தால் தமிழை வளர்த்தவன். தமிழோடு சேர்ந்து சமுதாயப் பார்வையும் கொண்டவனாக மிளிர்ந்தவன் பாரதி. அரசியலிலும் சமூகத்திலும் அடக்குமுறையையும், அடிமைத்தனத்தையும் விரும்பாமல் சுதந்திரத்துடன் வாழ விரும்பியவன். காணிநிலம் கேட்டு விரதமிருந்தவன். அந்நியர்களாக விளங்கிய காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களைத் துரத்தி இந்திய தேசத்திலே சுதந்திரத்தை விதைக்க முயன்றவன். தன் படைப்பின் வாயிலான காலனித்துவ எதிர்ப்பு செயற்பாட்டில் அஞ்சாது செயலாற்றியவன். தன் எழுத்துக்களைக் காலனித்துவ அரசு பொறுக்காமல் தடை விதித்தாலும் தயங்காது எழுதியவன். சிறை சென்றவன். தன் நாடென்று நில்லாது எங்கெல்லாம் அடிமைத்திற்கெதிராகப் புரட்சி நடைபெறுகின்றதோ, போராட்ட எண்ணம் கொண்ட சுதந்திர வீரர்கள் பிறக்கின்றார்களோ அங்கெல்லாம் தன் சிந்தையைச் செலுத்தி வாழ்த்தவும் தவறாதவன். சாதிகள் இல்லை, சமத்துவம், சுதந்திரம், சகோதரத்துவம் என்ற கொள்கைகளிலே உறுதியாய் நின்று தரணியிலே தேசிய விடுதலை விரும்பியவன். வேடிக்கை மனிதர்களைப் போல வீழ்வேனென்று நினைத்தாயே? என வேடிக்கை மனிதராயில்லாது தட்டிக் கேட்கும் வீரனாய் வாழ்ந்து இவ்வுலகை நீத்தவன். பாரதி மறைந்தாலும் அவனின் படைப்புக்களுக்கு மறைவில்லை. எங்கெல்லாம் அடிமைத்தனமும், காலனித்துவ ஆட்சியும் தலைதூக்குகின்றதோ அங்கெல்லாம் பாரதியின் படைப்பு காப்பாற்றும் மருந்தாய் அமையுமென்பதில் ஐயமில்லை.

References

Bharathiyar, (1992) Bharathiyar Kavidhaigal, Manivaasagar Pathippagam, Chennai, India.

Sivathambi, K., Marx, A., (1995) Bharathi Maraivu Muthal Mahakavi Varai, New Century Book House, Chennai, India.

Subramanian, S., (1995) Mahakavi Bharathiar (Pudumai Kannottam), Maruthi Printers, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License